

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vasárhelyt, hova egy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 krért közöltnak.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogataért 4 krajczár. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Márczius 15.

Századok tűnhetnek el, nagy művek sülyedhetnek az enyészet tengerébe, nagy események tűnhetnek el a feledés ködébe; de azért míg magyar szív dobog, míg magyar szó zeng, örök emlékeztető nap lesz márczius 15-ike.

Ünnep ez a nap! Egyik legszentebb ünnepe a magyar nemzetiségnek; mert a feltámadás ünnepét, az eszme, a lélek felszabadulásának emlékét őríti e napon minden magyar, a kinek szívében a hazaszeretnek csak egy kis szikrája is él.

Oh, nagy volt a magyar e napon, mert oly munkát végzett néhány óra lefolyása alatt, a milyenen nemzedékek hosszú éveken keresztül dolgozva csak meddő eredményre jutottak.

A közös elnyomásnak érzete, az önkény egyre súlyosbodó igájának terhes hordozása összefűzte a szíveket, lángszavakat adott a költőknek, melynek fényétől felébredt a szunyadó erő s a lantosnak szívet rázó szózata felriasztá zsibbadásából a nemzetet; erőt s erélyt öntött a csüggedéstől, elkeseredéstől lankadt szívekbe. A gyors elhatározást rögtön tett követte, nem volt már többé helye a hosszú időre nyuló diplomatiái fontolgatásoknak; tenni kellett és pedig azonnal!

S azok a honfielekesedéstől lobogó szívek tudtak együtt érezni, s a mint a következmény megmutatta, tudtak tenni is!

Főszerep jutott e nagy munkában az ifjúságnak, melynek akkor még élénken élt szívében a jobb érzelmek iránti hajlam... Oh más volt az a kor! Más szellem uralkodott az akkori embereken. A „szabadság, egyenlőség, testvériség”, az eszmék e szent-

háromsága oltárképen volt felállítva minden magyar szívében.

Össze volt már halmozva a gyúanyag, csak egy szikra kellett még, mely azt fellobbantssa, s kipattant a szikra is — Petőfi „Talpra magyar”-ja — s lángba borítá az országot. Mert midőn Petőfi szívet, lelket rázó „Talpra magyar”-ja felhangzott, egy nemzet ébredt fel hosszú álmából tettersően s mindenre készen, mi a szent szabadság eszméjének kivívására szolgálhatott.

1948. márczius 15-ikének történetét röviden, de azért sokat mondólag írta le egy jel les tollu ember: „Magyarország talpra állott s részt kért magának a szabad népek sorában. Az utcákon bolygó tüstökös (az ifjúság) megáll a város házában s kikiáltja a közteher-viselés elvét. Ez volt a gazdasági megváltás. Kimondja a kormány felelősségét; ez volt a politikai megváltás. Kimondja, hogy a nemzet ezentúl ne kiváltságosokból álljon, hanem 15 millió szabad polgárból; ez volt a társadalmi megváltás. Proklamálja a cenzúra eltörlését; ez volt a gondolat megváltása.

És hogy betetőzést nyerjen a nagy mű, megnyitották egy író előtt a börtön ajtóit. Ez volt az ember megváltása.

Ez márczius 15. historikuma.

Két nevezetes mozzanata van: Táncsics megszabadítása és a cenzúra eltörlése.

Maga az Isten is örült e napnak; a természet sűrűn hulló örömkönyvei pergett le a szabad sajtó első nyomtatványára. Az emberek kéjes örömmel olvasták az első munkát, melyet nem fertőztetett meg a censor vörös plajbásza.

Kitörülhetetlen betűkkel van e nap felírva

a történet könyvébe. Nemzeti nagyságunk terebélyes fájának magvát hintette el e napon a nemzet. Legyünk kegyelettel e nap hőseinek emléke iránt, mert csak úgy lehetünk méltó utódai ama nagyoknak, ha tetteiket méltányolni tudjuk. Vessük szívünkbe az ígéket, melyek e napon megtestesülést nyertek, s ha ezt tesszük, akkor csakugyan egy szebb jövőnek alapját rakta le márczius 15-ikén az akkori nemzedék.

Harmath Jenő.

A regale megváltása. Tisza Kálmán miniszterelnök, mint pénzügyminiszter, a képviselőház pénteki ülésén törvényjavaslatot terjesztett be az állami italmérési jövedék behozatala folytán adandó kártalanításról szóló 1888. évi XXXVI. törvénycikkkel a kártalanítási igény bejelentésére kitűzött határidő s az ezzel összefüggő határidők meghosszabbításáról.

A törvényjavaslat így hangzik:

1. §. Az állami italmérési jövedék behozatala folytán adandó kártalanításról szóló 1888. évi XXXVI. t.-cz. 13. §-ában a kártalanítási igények bejelentésére 1889. évi márczius hó 31-ére kitűzött záros határidő 1889-ik évi április hó 30-ikáig meghosszabbíttatik.

2. §. Ezzel a változással kapcsolatban megváltoztatnak a hivatkozott t.-cz. 28. §-ának a határidőket kitűző intézkedése is olyképen, hogy az állami kártalanítás tárgyát képező jogok, a mennyiben előbb ingatlanok tartozékát képezték is, 1889-ik évi május hó 1-ső napjától kezdve szűnnek meg az ingatlanok tartozékai lenni s hogy a kártalanítás tárgyát képező jogokra szerzett, ugyancsak a hivatkozott törvénycikk 21. §-a szerint bejelentendő dologi és elsőbbségi jogok 1889. évi április hó 30-ik napjáig itélendők meg a fennálló jogszabályok szerint.

3. §. Ezen törvény végrehajtásával a pénzügyi és az igazságügyi miniszterek bizatnak meg.

A „Székelyföld” tárczája.

131 csata Erdélyben 1848—49-ben.

Közli bitai Balkó Lajos 1848—49. honv. hadnagy.

A manapság élő embereknek több mint hasonló megszületve sem volt akkor, midőn Magyarország számára oly törvényeknek, oly alkotmányoknak tétetett le fundamentuma, melyen ma is, 40 év múlva, legalább a sajtó, urbériség megszüntetése, népképviselési rendszer, unio stb. rendületlenül nyugszik.

Mennyi pénzbe, mennyi vérbe került az a nagy átalakulás Szent István birodalmának, arról ma már kevés ember bír közvetlen tudomással, s el fog jöni az idő, — és pedig nem sokára — hogy az emberek csak tradícióból és a históriából fogják tudni, miképen tudott a magyar nemzet ázsiai szokásaitól s részben abból kifolyó törvényeitől megválni, s fejlődöttestebb színvonalra emelkedve, a nyugoti kultúrával kezdet fogni.

Ama válságos időkben Magyarhonban jóval enyhébbek és türethetőbbek voltak az állapotok, mint Erdélyben, mert ott hat millió magyarral szemben alig egy millió tömörült (horvát, rác) ellenség állott, míg Erdélyben félmillió székely, 300,000 magyarral szemben 1.200,000 ellenséges érzésű román és szász (értem a lélekszámot) vicsorgatta a fogát.

Tudom én azt igen jól, hogy kevés embernek

van kedve, ideje és alkalmja arra, hogy a történelmet végig lapozza; én tehát csupán azon célból, hogy rövid félóra alatt Erdély félmultját bárkivel könnyen megismertessem, a kezemben levő hiteles adatok alapján az itt 1848—49-ben történt csatákat idő szerinti sorrendbe állítottam, s azt azon nyílt kérréssel bocsátom a nyilvánosság elé, hogy ha itt vagy ott egyben-másban talán tévedtem volna, a helyreigazítást akár pecsét alatt, akár nyilvánosan bárkitől bármikor köszönettel fogom fogadni, mert én nem a jelennek, hanem a jövőnek dolgozom, s akarom, hogy tiszta munkát, illetve történelmi adatokat hagyjak hátra. Lássuk tehát Erdélyt mint vérfürdőt vagy csatatér.

1. Alsó-Fehérmegyében Mihályfalva mellett 1848. június 2-án két század székely katona Balázs Konrád őrnagy vezénylete alatt a lázongó oláhokat megverte. 12 oláh elesett, 9 megsebesült. A székely katonák közül csak egy — név szerint Mórész Samu köztitész — esett el.

2. Aranyos-Lónán 1848. szeptember 11-én a magyar sereg az oláhokkal összecsapott. 13 oláh elesett, mire a többi meghátrált.

3. Hunyadvármegyében Rákosdon Riebel József császári őrnagy a magyarokat 1848. október 8-án megverte.

4. Alsó-Fehérmegyében Kis-Enyeden 1848. október 12-től az oláh tábor 400 magyart két napig bekerítve tartott. Végre 14-én este kapituláltak; mire megviradt, 141 magyar feküdt vérében.

5. 1848. október 21-én az oláhok Fehérvárt megtámadták, a várost öt helyen felgyújtották, de a nemzetőrség kiverte az oláh tábor.

6. 1848. október 23-án Nagylaknál a honvédek megverték az oláhokat.

7. 1848. október 23-ára viradólág Preszákánál az oláhok 640 magyart a mezőn levágtak. A magyarokat Nemegyei János bánya-adminisztrátor vezényelte, ő maga is elesett.

8. 1848. október 23-án az oláhok Axinte vezénylete alatt Borbándot, Sárdot s Krakkót megtámadták, mindenütt győztek s a lakosságnak nagy részét legyilkolták.

9. 1848. október 24-én gróf Lázár Dénes Radnótnál az oláhokat megverte.

10. 1848. október 25-én Csombordnál a honvédek az oláhokat megverték.

11. 1848. október 25-én Buttyan praefect oláhjai Váka nevű falunál a Brádi-család 19 tagját levágtak.

12. Sibótnál egy csapat magyart levágtak az oláhok.

13. 1848. október 25-én gróf Kálnoki Dénes vezénylete alatt Magyar-Sárosnál Kleiser Sivkovich őrnagy a székelyeket keményen megverte.

14. Hétturnál a székelyek vereséget szenvedtek.

15. 1848. október 31-én a székelyek Dorschner ezredes vezénylete alatt Urbán császári táborát

Országgyűlés.

A képviselőház márczius 8-iki ülésén az első szónok Gullner Gyula volt, ki Baross miniszterrel szemben azt vitatta, hogy a delegációban a 80-as évek elején csakugyan magyar nyelvű katonai akadémia volt tervben. Majd Berzeviczy fejtegetéseit igyekezett cáfolni, több buzgalommal, mint sikerrel. Attérve a tárgyalás alatti szakaszokra, sok erőt fejtett ki annak bizonyítására, mennyire elfogadhatlan a tisztí vizsga német nyelvűsége s erre nézve érvet keresett Berzeviczy azon állításában is, hogy a magyar ifjuságnak csak igen csekély része bírja teljesen a német nyelvet; de megelégedkezett szóló arról, hogy mindezen hosszas és tüzetes fejtegetések nélkülözik az alapot s merőben fölöslegessék, kárba vesztettek, mert hiszen a Gajári-féle határozati javaslat biztosítja a tisztí vizsgálaton a magyar nyelv jogait. A közel két óra hosszúra tartó beszéd folyamán szóló azt is vitatta, hogy a nyelvi rendelkezés nem része a felségjogoknak és ha felségjog, kérde: lehet azt határozati javaslattal korlátozni, de törvénnyel nem? György Endre igen tartalmas, szép beszédben kelt a javaslat védelmére s meggyőzően fejtegette, miért nem akarja a nyelvi rendelkezést törvénybe iktatni. Nagyérdekű beszédének ama passzusai is, melyben előadta, hogy e kérdésben logikus a szélsőbainak és logikus a szabadelvű pártnak is az álláspontja, de a mérsékelt ellenzéké minden logikát nélkülöz. Eme fejtegetései közt, melyektől a mérsékelték természetesen igen kényelmetlenül feszengtek, többször közbe kiáltott, szokása szerint, Károlyi Gábor gróf, mire György Endre azt jegyezte meg, harsogó derűtséget kelteve, hogy a kiegyezési törvény olyan phidiási szobormű, melyet nem lehet fehérvári bicskával megfaragui. (Károlyi Gábor gróf tudvalevőleg Székes-Fehérvárt képviseli.) Végül utalt szónok arra, hogy az ellenzék a vitát Tisza ellen irányzott személyes támadások terére vitte, ennél fogva szóló, a többség lelkes éljenzései között, kijelenté, hogy a szabadelvű párt annál szívósabban fog a kormányhoz ragaszkodni. Még Ugron Akos beszélt a szakaszok ellen s felszólalásával György Endre, Varasdy és Horváth Gyula személyes kérdésben történt replikáit idézte föl. György Endre kijelenté Ugronnal szemben, hogy volt bátorsága a többségtől eltérőleg nemcsak nyilatkozni, de szavazni is, mi alatt Ugron Akos épen háromszor megváltoztatta pártállását. Ugron ekkor felállt s — mint mondá

— büszkén ismeri be, hogy igen is megváltoztatta nézeteit és pártállást is cserélt. Az ellenzék ezt zajos helyeslésekkel fogadta. De bezzeg nem így szokott viselkedni az ellenzék akkor, ha olyan képviselőről van szó, ki az ellenzék sorából lépett át a szabadelvű-pártba.

A szombati ülésen felszólalt a 25-ik szakasz ellen Szentkirályi Albert, utána meg Eötvös Károly, a ki két és fél óra hosszúra tartó beszédével igénybe vette az ülés egész többi idejét. Eötvös kemény támadásokat intézett a szabadelvű párt s különösen Fejérváry és Fabinyi miniszterek ellen. Hosszasan fejtegette ama kérdést, hogy a hadsereg vezényeltí nyelvének meghatározása a felségjogok közé tartozik-e, vagy nem. Szerinte a magyar alkotmányjog az Isten kegyelméből való felségjogokat és jura reservatakat nem ismeri. Az uralkodóház tagjaira tett megjegyzésével az elnök figyelemztetését vonta magára. Utána György Endre képviselő szólalt fel félreértett szavai értelmének helyreigazítása végett.

SZEMLE.

Egy bécsi távirat a „Pesti Hírlap“ útján azzal a hírrel lepte meg a világot, hogy a Duna-gőzhajózási társaság rendeletet kapott Bázias, Zimony, Mitrovicza és Klenak állomásokon 2—2 remorqueur-hajót és 10—10 bárkát készletben tartani. Ezenkívül készletben tartandó Péterváradon 3 remorqueur és 12 bárka, Szabadkán és Temesváron pedig 150 vasuti kocsi. E hír eddig még nem nyert megerősítést.

A szerb trónváltozás. Milán király a szerb nemzethez intézett kiáltványában kijelenti, hogy lemondása a trónról rég táplált szándékának a következménye. A kiáltvány részletezi amaz elveket, melyek a királyt úgy a bel-, mint a külpolitika intézésében vezérelték, nevezetesen, hogy Szerbia a Balkán-félszigeten modern jogállammá s a rend és nyugalom tényezőjévé váljék. Szerbia külügyi viszonyai ez idő szerint annyira rendezve vannak, — mondja — hogy meg vagyok győződve, hogy munkálkodásom az országnak hasznára fog válni. Mindenekelőtt arra törekedtem, hogy a berlini szerződés és az európai békefentartásánál érdekelt hatalmak barátságát és támogatását megnyerjem. Erőm fel van emésztve. Az új aera erőt igényel, melyet nem érezek magamban. Nincs jogom e munka megkísérlésére sem Szerbiára, sem fiam, sem Európára való tekintettel, mely rokon-szenvével elhalmozott, melyért örökre hálás leszek. — A manifesztum kifejezést ad annak a meggyőződésnek, hogy a regenség az országot a haladás útján tovább vezetni és a külügyi politikát

akként fogja folytatni, hogy a Balkán-félsziget belső békéje és nyugalma, valamint mindazon előnyök, melyeket Milán király Európa jóindulata következtében elért, továbbra is megőriztesse nek. A manifesztum a következő szavakkal végződik: Isten áldja meg Szerbiát és első Sándor királyt! Eljen a szerb nemzet!

A regenség kiáltványa sajnálatának ad kifejezést a fölött, hogy sikertelen volt a regenség és a kormány minden törekvése, hogy a királyt lemondási szándékától eltérítsék. Mától kezdve a regensek egyike sem tartozik a politikai pártok egyikéhez sem — mondja a kiáltvány. — A mint magunk jó példával akarunk előjárni az ország alkotmányának tiszteltentartására, ép úgy meg fogjuk követelni mindenkitől az állam fennálló alaptörvényeinek tisztelését. Teljesen meg vagyunk győződve, hogy ezen az uton, mely a békés és törvényes fejlődésre vezet, minthogy mind ezt kívülről sem fenyegeti veszély, előékenyen támogatni fogtok bennünket. A mi kötelességünk pedig gondoskodni arról, hogy ne csak megőrizzük ama barátságot a nagyhatalmaknak, melyet Milán király szerzett meg a hazának, hanem hogy még inkább fejlesszük és tökéletesbítsük azt a jó nemzetközi viszonyok ápolásával és a nemzetközi szerződések tisztelben tartásával. A nemzeti szabadságok észszerű használatával s az állam belbékéjének és jogrendjének fentartásával leginkább hozzá fogunk járulni hazánk erejének növeléséhez, és úgy itthon, mint a többi balkán népek koszorujában a béke és rend tényezője fogunk maradni. Egyesüljünk tehát mindannyian, hogy a trón nemes, ifjú sarjának egykoron jogos büszkeséggel boldog és előrehaladott Szerbiát adhasunk át.

A regenség letette az esküt s letette azt a miniszterium is a regenség kezébe, s ezzel formailag be van fejezve az a nagy változás, melyet Szerbia állami életében Milán király leköszönése előidézt. Az új kormány megkezdte működését, még pedig, mint a belügyminiszter a prefekthez intézett köriratában kijelenté, a legszigorubb alkotmányosság alapján. A mi a regenséget illeti, — mert kifelé ez lesz az irányadó s nem a miniszterium — Risztics már alkalmat talált arra, hogy egy levelező előtt a következő kijelentést tegye: „A regenség ösztönű fog törekedni arra, hogy Ausztria-Magyarországgal minden tekintetben a legjobb viszonyt tartsa fenn, a miből Szerbiának csakis haszna lehet. Szerbia mindig jó barátja és jó szomszédja volt a habsburgi monarchiának s az is fog maradni, a miről Bécsben nem sokára meg fognak győződni.“

Hogy az orosz sajtó Milán leköszönését úgy ünnepli, mint Oroszország győzelmét és Ausztria-Magyarország kudarcát, azt szinte fölösleges is mondanunk. Csupán az keseríti egyik-másik lapnak az örömet, hogy Milánnak ismeretes hű embere, az „ausztrofíli“ Protics, szintén benne van a regenségben.

Vajda-Szentivánnál keményen megverték. Másnap Szász-Régen elpusztult.

16. 1848. november 5-én Gedeon József cs. altábornagy 6000 ember élén, két üteg ágyúval, Maros-Vásárhelyenél a székelyeket keményen megverte.

17. 1848. november 5-én Kalchberg cs. százados Radnóthnál a magyarokat megverte.

18. 1848. november 6-án a székelyek báró Heydte császári seregét Bikafalvánál megverték.

19. Zarándmegyében Halmágnál gyulai Gál Miklós őrnagy az oláhokat szétverte.

20. Ugyanazon csapat Tirnácznál Klima cs. hadnagy csapatát keményen megverte. Klima elesett, Nobili praefect elfogatott.

21. 1848. november 7-én Kalotaszegen Dobozi Lajos vezénylete alatt a magyarok a császári sereget megverték. Zentelka s Szentkirály leégett.

22. 1848. november 13-án Felvinczet a császári tábor felgyújtotta s 200 székelyt legyilkoltak.

23. 1848. november 14-én Urbán megverte B. Baldácsit Szamosujvár közelében a kéroi fűdönél.

24. 1848. november 16-án B. Bánfi János őrnagy Szamosfalvánál Urbán előhadát visszaverte.

25. 1848. november 24-én Urbán Katona Miklós őrnagy csapatait Dézsről kiverte.

26. 1848. november 25-én Bodzafordulónál Stráva cs. kapitány oláh seregét a székelyek megverték.

27. 1848. november 26-án B. Heydte Felső-Rákosnál az ott talált székely katonaságot meglepven, lefegyverzi.

28. 1848. november 29-én B. Heydte 4000 emberrel Hidvég közelében a székelyekkel összecsap. Előbbi csatát veszti, mire a székelyek Földvart rohammal elfoglalták.

29. 1848. december 2-án Köpecz és Felső-Rákos közt a székelyek, Pap őrnagy alatt, B. Heydtevel összetalálkoznak. A székelyek meg hátrálnak, Pap fogságba esik.

30. Ugyanott a két tábor december 9-én ismét keményen összecsap. Heydte győz. Köpeczet a győző sereg lámba borítja s a népet Bucow módjára legyilkoltatja.

31. 1848. december 13-án Felső-Rákosnál Gál Sándor vezénylete alatt a székelyek B. Heydte táborát keményen megverték.

32. 1848. december 5-én Szász-Hermánynál a székelyek megverték a császári sereget. Hermány felgyult.

33. 1848. december 18-án B. Vardáner császári tábornok Riczkó honvéd-ezredessel Kolozsvár táján keményen megküzd. Végre mindkét sereg előbbi állásába visszavonul.

34. Ugyanakkor egy más völgyben Urbán támadt. Kemény harc eredmény nélkül.

35. Ugyanakkor a csucsa völgyben Dobai József a XI. zászlóalj élén jó szerencsével csatázik. Itt Baumgarten alezredes megsebesült; az ellenség részéről gróf Saint Quentin őrnagy elesett.

36. 1848. december 19-én Sibónál B. Kemény Farkast Binder császári őrnagy 15,000 ember élén megtámadta. Kemény harc siker nélkül.

37. 1848. december 20-án a magyar sereg Szurdoknál megverte a császári sereget.

38. 1848. december 22-én Kápolnánál Bem József tábornok Jablonczy cs. ezredet megtámadta, s visszanyomva, Dézsről a császáriakat kiverte s a várost elfoglalta.

39. 1848. december 24-én B. Heydte F.-Rákosnál az Olton talált két század székelyt megharant; nehányat levágtak, a többi fogságba esett.

40. Ugyanaz nap az ellenség Ürmös felől az Olton Miklósvárra át akarván kelni, a székelyek visszaverték s nehány halott hátrahagyása mellett meghátráltak.

41. Ugyan december 24-én Hidvégnél a császáriak megverték a székelyeket.

42. Gróf Mikes egy székely zászlóaljjal s Kosuth-huszárokkal december 26-án Papfalvánál 4 század gyalog s félszázad könnyű lovas elfogott.

43. 1848. december 28-án Bem Jablonskyt Bethlennél beéri s 4000 főből álló dandárát keményen megveri.

44. Ugyanazon hó 31-én Bem Urbánt megverte Beszterczénél.

45. Szintén aznap Riczkó-Naszódnál Binder császári seregét megverte. Naszód leégett.

(Folytatása következik.)

Takowo gróf — a hogy Milán exkirály magát ezentul nevezni fogja — huzamos időre elhagyja Szerbiát. Uti terve még nincs megállapítva.

A belgrádi orosz követ folyó hó 10-én nagy bankettet adott, melyen megjelentek: Milán, Sándor, a regensek és a miniszterek.

V i d é k.

Kovácsna, 1889. március 7.

(Kovácsnai tüztöltő-bál.)

E hó 5-én este a piaczi bálterem oly nagy és szép közönséget fogadott be, a milyen rég nem volt Kovácsnán.

Ugy látszik, a jóhírű bálók nem maradtak ki; a mostani fiatalság is meg tudta mutatni, hogy a régi híres bálókhoz méltó bált képes rendezni.

Este 8 órakor már zsufolásig tömve voltak nem csak a bálterem, hanem a mellékszobák is.

A maszkok csinosak és meglepők voltak. Deák Sámuelné, Deák Albertné, Deák Imréné, Deák Katinka, Deák Klárika, Deák Lujzika, Deák Lászlóné, Vajna Mihályné, Vencz Gizella, Hatházi Etelka, Csia Lina, Csia Vilma, Butyka Aranka, Hosszú Gyuláné, Bodó Endréné, Izsák Miklósné urnök és hölgyek éjjelig maszkban gyönyörködtek a diszes bálkoszort. A táncz javában folyt; reggeli 5 óra vetett véget a szünni nem akor táncznak. A francia négyest 32—40 pár tánczolta.

A bevétel jegyek árából és felülfizetésekből 111 frt 70 kr volt, melyből a kiadás — 78 frt 80 kr — levonván, maradt a tüztöltő-egylet javára 32 frt 90 kr tiszta jövedelem. Felülfizettek: Hollaky Attila 5 frt, Kovács Károly 2 frt, Csia György 1 frt, Vajna Dénesné 1 frt, Biró Gyula 1 frt, Biró Gyuláné 1 frt, Vajna Károly 80 kr, Ebergényi Gyula és Izsák Miklós 50—50 kr, Dr. Zentai Dávid 40 kr, Bartha Károly 30 kr, Gyalokay Sándor, Perényi Ferencz, Veres Károly, Bencze Zsigmond, Szöcs Albert, Beczás Imre, Hosszú Gyula, Török Lajos, Szenkovicz Jenő, Kovács Pál, Gidi János és egy maszk 20—20 krt.

Fogadják a rendezők: Sigmond István, Deák László, Nagy Gyula és Bogdán Ferencz urak, az önkéntes tüztöltő-egylet nevében hálás köszönetüket, hogy oly kedélyes éjszakát szereztek a diszes publikumnak és az egylet pénztárát is ez által is gyarapították; dícséret, dícsőség ezért nekik!

Cs.

Külömfélék.

— **Műkedvelői előadás.** A rosszul sikerült farsang után a bőjt kárpótlást ígér. A városunkban régen oly tevékeny közművelődési egyesület egy kis töredéke, új tagokkal felfrissítve, elhatározta, hogy még e hó folyamán egy műkedvelői előadást rendez a háromszéki „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára, mely alkalommal a „Szamártej” cz. vígjáték kerül színpadra. Közre fognak működni: Dr. Szacsavay Gyuláné, Szentpéteri Mariska, Nagy Károly, Dobay Lajos és Ny. János Géza, mind meg annyi kipróbált műkedvelők, kik már eddig is sok színpadi sikert arattak. Van okunk tehát sokat várni. A közönség is nagy érdeklődéssel tekint elbe s így meg vagyunk győződve, hogy ezen előadás minden tekintetben fényes sikert fog elérni.

— **Ipartestület.** A földművelés-, ipar- és keresk. ügyi miniszter körrendeletileg hívta fel az ipartestületeket, hogy olyan helyeken, hol nagyobb számú iparosok vannak, bírják rá az iparosokat saját érdekükben, hogy egyesüljenek ipartestületekké. Kézdi-Vásárhely város polgármestere ezen körrendelet alapján folyó hó 22-re hívta össze a városi iparosokat, mely alkalommal tüzetesen elő fog adni az ipartestületek előnye, s mi meg vagyunk győződve, hogy a kívánt siker nem is fog elmaradni.

— **A trónörökös végrendeletének** egy függeléke úgy intézkedik, hogy gazdag természetrajzi gyűjteménye tanintézetek közt osztassék szét. A trónörökös határozottan kifejezett kívánsága szerint Stefánia főhercegnő fogja kijelölni az intézeteket. Az özvegy Miramareből való visszaérkezése után intézkedni fog ez ügyben. Megemlítjük még, hogy Stefánia főhercegnő amaz ohajának adott kifejezést, hogy a két kard, melyet az utóbbi időkben a trónörökös viselt, neki rezerváltassék.

— **A székely történelmi pályadíj-alap** intéző bizottsága március 5-én tartott ülésében néhai László Miklós gróf helyett — ki súlyos betegségében Finály Henriket bízta meg a bizottság összehívásával s átadta neki a kezénél volt ügyiratokat — Kőváry Lászlót kérte föl az elnökség elfogadására s az ügyek vezetésére. Kőváry e

megbízást elfogadván, kinyilatkoztatta, hogy a további intézkedés végett közelebbről össze fogja hívni a bizottság összes tagjait. Ezután Szabó Károly bemutatta a „Székely Oklevéltár” sajtó alá teljesen kész III. kötetét, valamint a IV.-dik kötetre általa eddig gyűjtött, de még az országos levéltárakból s a Székelyföldről kiegészítendő anyagot. A bizottság a székely történet megírásának alapjául szolgáló oklevéltár minél teljesebb összeállítását és közzétételét szükségesnek ismervén, fölhatalmazta Szabó Károlyt, hogy tegye meg a kellő előleges intézkedéseket a kész III-ik kötet kinyomatására, addig is, míg a közelebből összehívandó bizottsági gyűlés a kiadás költségének fedezéséről, a pályadíj-alap e célra rendelkezésre álló s eddig teljességgel igénybe nem vett kamataiból gondoskodni fog. E szerint biztos kilátás van arra, hogy a Székely Oklevéltár III-ik kötete, melyben igen számos eddig ismeretlen oklevél lesz Brassó, Szében, Segesvár, a volt erdélyi kincstár s a Damokos-család levéltárából közölve, s melynek két első kötete kiadási költségét nagyobb részben László Miklós gróf, kisebb részben egyes hazafiak e célra szánt adományai fedezték, még ez év vége felé meg fog jelenhetni, maga a székely nemzet története pedig a honfoglalás ezer éves ünnepére a közönség kezében lesz.

— **Zágonból** írják lapunknak, hogy az ottani erdőben március 9-én egy hatalmas medvét lőttek le az erdőörök. Ez a medve valószínűleg épen az volt, mely az oszlai erdőben nem régen 3 embert ölt le. Az erdőörök sokáig keritgették, míg lövése került. Két jól irányzott golyó vetett véget a hatalmas fenevadnak. A vadászok nagy triumphussal hozták be a falu házához s nagy áldomással ülték meg torát. A medve 2 mázsa és 60 fontot nyomott.

— **Katonai behívások.** A közös hadseregbe besorozott amaz újonczokat, a kik a múlt évben az újoncz-létszám fölött maradtak s október 1-én be nem vonultak, ápril 1-jére hívják be katonai szolgálatra.

— **A Nagy-Enyeden építendő czukorgyár** ügyét a legjobb eredménnyel oldotta meg br. Kemény Kálmán főispán. Folyó hó 7-én Budapesten iratott alá a szerződést, melyben a vállalkozók kötelezték magukat, hogy a gyárat 1890-ben felépítik, ugy azonban, hogy a folyó évben is legalább 2000 hold répatermése legyen biztosítva.

— **A trónörökös koporsójánál.** A bécsi kapuczinusok templomában még mindig sok ember látogatja a trónörökös koporsóját. Három-négy száz ember fordul meg naponként a sirboltban s nézi hallgatóan a koporsót, a melyet most már egészen lehet látni, mert csak az udvar koszorúj vannak reá téve, míg a többi a sirbolt belsejében aggatják föl. A trónörökös orosz ezredének ezüst babérszörnyjét ideiglenesen a kapuczinusok kincstárában helyezték el. Mikor levették a koporsóról, akkor vették észre, hogy hét levele egészen össze-vissza van görbitve; istentelen kezek akarták letörni az ezüstért. A látogatók számát 20 ezerre becsülik. Ha az új nagy koporsó elkészül, a koszorukat a Burgba viszik és ott a várkapitányság veszi őrizet alá.

— **Csevegő locomotiv.** New-Yorkból Edison egy új találmányáról, a „vasúti-gőz-linguograph”-ról hoznak hírt. E készülék a gőzmozdonyok fűtőfűrészt lesz hivatva pótolni. A mozdonyok ezentul nem fogják hallatni fűlhasogató éles fűtőjeiket, hanem beszélni fognak, az igaz, hogy mennydörgésszerű hangokon. A linguograph ártatlan csövekkel, sodronyokkal, fonogrammból és klaviatúrából álló készülék, mely kifelé egy trombitában végződik, mely hátrafelé van hajlítva. Ha a vonat pl. egy alagut közelébe ér, a trombita oly harsánnyal hangoztatja e szót: „alagut”, hogy nemcsak a vasúti személyzet, de az összes utasok is jól meghallják s ijedten vonják be fejüket, ha esetleg kinéztek a kupé ablakán. A fékezőknek szükség esetén azt fogja mennydörögni: „fékezz!” Szóval, mellőzve lesz a sok tévedés, mely ázáltal származott, hogy újabb alkalmazottak még nem igen értették jól a fűtőjeleket. Ezentul az egyes állomásokat is nem a konduktor fogja jelenteni, hanem maga a mozdony. E készülék arra is használható lesz, hogy találkozó vonatok értekezhesenek egymással. Szép volna, ha igaz volna.

— **Gyermekek királyok.** Jelenleg gyermek ül a szorb, a spanyol trónon is. Nem ritkásak egyébiránt a történelemben, hogy gyermekek lettek királyokká. A rómaiaknál a zsarnok Cajus Caligula és Neró, aztán Heliogabalus kerültek gyermekifjan a trónra. Jámor Lajos, Nagy Károly egyik fia, három éves korában lett Aquitánia királya. Burgundiában III. Lajos hét éves korában nyerte el a koronát. A száli Konrád fia, III. Henrik, tizenegy éves korában lett német császár, IV. Henrik meg épen négy éves korában. VII. Henrik, II. Frigyes fia, kilencz éves volt, mikor a trónra lépett. Szent László francia király sem volt több tizenegy évesnél, mikor atyját követte a trónon 1226-ban,

anyjának castiliai Blankának gyámsága alatt. IV. Károly szintén csak tizenegy éves volt, mikor Franciaország koronájával a britt korona örök. ségét is átvette. VI. Henrik angol király csak egy éves volt, mikor Reimsben királynak koronázták. I. Nagy Lajos magyar király csak tizenöt éves volt, mikor 1342-ben király lett. A magyar történelemben sem ritkák a gyermek királyok. II. Géza uralkodása sem volt áldástalan. Mátyás pedig, a ki szintén 15 éves korában került a trónra, dicsőséget szerzett a magyar nemzetnek. Szerencsétlen volt azonban I. Ulászló, V. László és II. Lajos uralkodása, a kik mind gyermekkorukban tették fejükre a magyar koronát.

RÖVID HIREK.

Az E. M. K. E. Aurora-sorsjegyei annyira elkeltek, hogy még csak néhány darab van belőle. A sorsolás eddigél 3000 frtot meghaladó tiszta jövedelmet mutat. — **Salamon János**, a híres cigány primás, vasárnap tartja jubileumát Kolozsvárrt. Az ottani intelligencia ez alkalomból fényes hangversenyre készül. — **Öngyilkosság.** Mangenius Károly 51-ik ezredbeli hadnagy Kolozsvárrt szombaton egy töltött Mannlicher-fegyvert adott át egy közkatónának azzal a parancssal, hogy löjön reá, egyenesen a homlokára célozván. A katona kötelességszerűen engedelmeskedett, reásütötte a fegyvert a hadnagy homlokára s az rögtön meghalt. Az öngyilkosság oka ismeretlen. — **Holub**, a híres Afrika-utazó, Brassóban pönteken este felolvasást tart. — **Öngyilkos báró.** Báró Földváry Sándor nyéki földbirtokos szombaton hasba lötte magát s rögtön meghalt. Az öngyilkosságot adóságai okozták. — **Megfúladt grófnő.** Egyedül volt otthon a napokban F. L. grófnő Charlottenburgban. A lámpát véletlenül feldöntötte, mire az asztal-terítő tüzet fogott s csakhamar meggyultak a butorok is. A grófnő rémületében elájult s mire a szolgaszemélyzet a tüzet észrevette, a szerencsétlen nő megfúlt a füstben. — **Molke**, a híres német hadvezér, a múlt héten ünnepelte meg csendes visszavonultságban ama napot, melyen katonai szolgáltnak 70-ik évét töltötte be. — **Az országos dalünnep** az idén Szegeden lesz aug. 15-én és a következő napokon. — **A párisi kiállítás** hivatalos megnyitása május 6-án lesz. A megnyitást megelőző estén Párisban nagyszzerű kivilágítást rendeznek.

Báli beszámolóok.

Kézdi-Vásárhely, 1889. márcz. 10.

Tek. szerkesztő ur!

A kézdívásárhelyi kereskedő-iffak társulatának folyó hó 2-án rendezett elite-bálijáról van szerencsénk számadásunkat a következőkben nyilvánosságra hozni:

Összes bevétel volt 138 frt 41 kr, kiadás 104 frt 86 kr, s így tiszta jövedelem a társulat pénztára javára maradt 33 frt 55 kr.

A fenti számadásból világosan kitűnik, miszerint a rendezőség sem költséget, sem fáradságot nem kimélt, hogy e bál a kereskedő-iffuság régibb, fényesen sikerült báliához méltó legyen. S a rendezőség fáradsága nem is maradt eredménytelen. A bál — dacára az országot mélyen sújtó gáznak — ugy szellemi, mint anyagi tekintetben sikerültnek mondható.

A megjelent hölgyek névsora — érkezési sorrendben — a következő: Wértán Beniné, Kreniczky Károlyné, Török Ferenczné, Kreniczky Róza, Török Ilona, Pap Andrásné, Szöcs Mózesné, Szöcs Samuné, Szöcs Etelka, Császár Lukácsné, Császár Róza, Császár Francziska, Császár Gergelyné, özv. Császár Pálné, Császár Dénesné, Elekes Béláné, Zayzon Albertné (Torja), Dávid Istvánné, Dávid Mari, Dávid Pepi, ifj. Császár Pálné, Fejér Jánosné, Fejér Marika, Szentpétery Kristófné, Szentpétery Mariska, özv. Mihálovics Viktorné, Bartha Juliska (Szentkatolna), ifj. Jakab Istvánné, Wértán Mari.

Felülfizetni szívesek voltak: Br. Szentkeresztly Stephanie, Kán Lipót (Budapest), Barcsay Károly (Bécs), Dávid Antal 2—2 frt, Dávid Gyula 3 frt, K. Császár József 1 frt 50 kr, Szabó Albert, Málnásy Kristóf, Molnár Józsiás, Mihucz György százados, Novák Sándor, Bartha Józsefné, Sándor Kálmán, Nagy Károly, Nagy Dénes, ifj. Dávid István, ifj. Jakab István, Rosner Samu 1—1 frt, Pap Mina k. a. 60 kr, Id. Szöcs János, özv. Bándy Imréné, Frenkl Emánuel, Jakabos Ágoston, Nagy Ferencz (L. fia), Száva Dávid, Kovács Istvánné papné 50—50 kr, Ambrus Albert, Kovács Jánosné gabnaker. 40—40 kr, Id. János Mózes, özv. Pap Andrásné 30—30 kr, Szöcs Sámuel, Molnár István fk. 20—20 kr, Összesen 30 frt 40 kr. Fogadják hálás köszönetünket.

A négyeseket 20—24 pár tánczolta. Érdekes volt a szünet utáni fűzértáncz választékos figuráival, mely alatt a közönség igen jól mulatott. A válogatott szép társaság csak a reggeli órákban hagyta el a termet, de ott maradt a kedélyes mu-

atságot felejteni alig tudó ifjúság (és sirva vigadott tovább) azon reményben üritgetvén poharait, hogy a Gondviselés jövőre meg fogja övni drága hazánkat a multkorhoz hasonló nagy csapásoktól. Adja Isten, hogy úgy legyen!

A tek. szerkesztő urnak tisztelői: a rendezőség.

Alcsernáton, 1888. márcz. 11.

Tekintetes szerkesztő ur!

Méltóztassék megengedni, hogy e becses lapot hasábjain számoljak be az alsócsernátoni román. kath. egyházközség kepe-alapja javára folyó évi február 19-én megtartott tánczvigalom eredményéről.

Legelőször is a legmélyebb fiui tisztelettel kell megemlékeznem kegyelmes főpásztorom, Lőnhart Ferencz erd. püspök ur ó nagyméltóságáról, ki a jelzett czélra 5 frtot kegyeskedett küldeni. Ó nagyméltósága körül sorakozik a felülfizetők díszes sora: ifj. Bernáld János ur 5 frt, ft. Pál István gyulafehérvári tanár ur 3 frt, Rápolthy Ferencz szárazpataki plebános ur 2 frt, br. Szentkereszt Stephanie ó méltósága 1 frt, méltóságos Bálint László ker. főesperes ur, ft. Ferenczi Károly gyergyószentmiklósi plebános ur, Bencze Lajos futásfalvi plebános ur, ft. Butyka Sándor püspöki szertartó ur, Coltofan Demeter g. k. esperes ur, Jánosi Antal, Solyom Géza segédlelkész urak 1—1 frt, özv. Rápolthy Mihályné, Csoma Károlyné ó nagyságai, Farkas Pálné, Dimény Gáborné urasszonyok, tek. Fejér Antal, ifj. Dávid István, Csizsár József kereskedő urak, Csiki József, dr. Bánffy Zsigmond, dr. Szacsavay Gyula ügyvéd urak, méltóságos Gyulai Károly ur 1—1 frt, Török Bálint, Kovács Károly, Dobál Lajos, Bándi István, Kreniczky Károly, Mihály Ádám urak 50—50 kr, N. N. 40 kr, Szöcs Károly ur 30 kr.

Fogadják nemeslelkű pártfogóink a nyilvánosság terén is szívből jövő hálás köszönetemet. Istennek bőséges áldását kérem mindnyájukra. Kedves kötelességemnek ismerem e helyen is a rendező bizottság iránt a jó ügy érdekében kifejtett buzgalmaért, áldozatkészségéért és fáradtságáért legmélyebb hálámat nyilvánítani, ugyszintén legmélyebb hálával adózom tek. Damokos Sándor urnak a terem átengedéseért.

A bái összes jövedelem volt 94 frt 70 kr. A kiadást a bevételből levonva, tiszta jövedelem maradt 37 frt 70 kr.

Tamás Dávid s. k. plebános.

9-ik közlemény

az orbaijárési vörös kereszt főlk-egylet azon tagjairól, a kiknek évi tagsági díjai $\frac{2}{3}$ -ad részben a kézdivásárhelyi „Rudolf“-kórház javára adományoztattak.

Id. Dobay Jánosné járásbiróné gyűjtése Kovásznán.

Rendes tagok 6 évre évenkénti 1 frttal.

Sylvester Károlyné, Mátyás Miklósné, Bíró Gyuláné, Bodor Jánosné, Nagy Sándorné, Izsák Miklósné, Keresztes Edéné, Deák Zsigmondné, Dr. Zentai Dávidné, Ebergényi Gyula, Dobay János, Dobay Albert, Dobay Ferencz, Finta János; összesen 14 tag.

Rendkívüli tagok 1 frttal.

Dr. Kovács Gyula, Finta János, Bokor Lajos, Szabó József, Perényi Ferencz, Szonda Lajos, Both Gergely, Butyka Józsefné, Ebergényi Gyula, Beczasi Kristóf; összesen 10 tag.

Fogadják a kiválóan buzgó gyűjtő s a szives aláíró új egyleti tagok hálás köszönetünket.

A vörös kereszt egylet kézdivásárhelyi és vidéki választmánya nevében:

Kézdi-Vásárhelytt, 1889. február 28-án.

Báró Szentkereszt Stephanie,

elnök.

Dobay János,

jegyző.

Gondnoki jelentés

a Kézdi-Vásárhely városi és vidéki „Rudolf“ kórház 1889. februárhavi működéséről.

I. Pénztárnok tek. Kovács Károly ur kimutatása szerint február havában

1. BEVÉTEL:

a) pénztári maradvány áthozat a mult hóról 192 frt 86 kr
b) ápolási díjakból — — — 64 frt — kr
c) Székely Jánostól kamatfizetés — — — 20 frt — kr
d) a hó folytán elfogyasztott termények értéke — — — 04 frt 18 kr
Összesen 181 frt 04 kr

2. KIADÁS:

b) kórházi aprólékos kiadásokra — — 15 frt — kr
c) Szabó Albert számlájára — — — 16 frt 03 kr
d) Kisebítő takarékpénztárba betét — — — 100 frt — kr
e) Mazingér József számlájára — — — 2 frt 50 kr
f) „Székelyföld“ című lap előfizetésére — — — 1 frt 50 kr
Átvitel 185 frt 03 kr

f) kórházi ápolónők februárhavi illetménye	25 frt 34 kr
g) szolgá és szolgáló fizetése — — —	12 frt — kr
h) tej áraban — — —	11 frt 20 kr
i) hus áraban — — —	21 frt 80 kr
j) fűszer áraban — — —	16 frt 08 kr
k) hó folytán elfogyasztott termények értéke	20 frt 06 kr
l) pénzmaradvány hó végén — — —	55 frt 41 kr
Összesen	281 frt 04 kr

II. Kórházi főorvos nagys. dr. Sinkovics Ignác ur jelentése szerint]

a) mult hóról ápolás alatt maradt 12 férfi, 3 nő, 9 beteg,
b) febr. havában felvételt 16 férfi és 4 nő, össz. 20 „
ápolatott összesen 35 beteg.

c) ezen beteg-látszából elbocsátott február havában gyógyultau 17, javultau 2, meghalt 1, összesen — — — 20 beteg.

d) ápolás alatt maradt márcz. hóra 12 férfi, 8 nő, 15 beteg.

e) a 35 beteg ápolása teszen összesen 430 ápolási napot.

Kézdi-Vásárhely, 1889. február 28.

Dobay János,
gondnok.

201-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet“ árvaleány-nevelő intézet javára Nagy-Bacson község lakosai által tett szives adakozásokról.

Zsigmond Baniám 40 kr. Nagy Márton 20 kr. Bogdán Ferencz 20 kr. Kolumbánné 10 kr. Baló Éva 20 kr. Özv. Bardocz Ferenczné 20 kr. Bogdán Kristóf 4 kr. Bardocz Árpád 10 kr. Román Tódorné 20 kr. Gece Márton 10 kr. Keresztesi Sámuel 15 kr. N. N. 20 kr. Keresztesi Eszaiás 1 liter roz. Keresztesi Mózes, Bedő Sámuel, Baló Ferenczné, Keresztesi Antal, Banta Ferencz, Benedek Lajos, Baló Sámuel, Keresztesi László, Mihály Gergely, Mihály József, Jere József, Keresztes Efrain, Keresztesi Sámuel, Keresztesi Józsefné, Zöldi Jánosné, Keresztesi József, Kósa József, Barta Józsiás, Bardocz Lajos, Nagy Márton, Kósa Ferencz 1—1 liter, Borbély József, Nagy Áron, Borbély Andrásné, Nagy Dániel, Hegyi Mózes, Borbély Ferenczné, Kósa Lőrincz 2—2 liter, Posztó János, Csekme Tamás, Pető Sámuel 3—3 liter, Zsigmond Béla, Szöcs Sámuel, ifj. Bardocz Ferencz 4—4 liter és Bori Péter 6 liter roz. Bardocz Lajos fél liter törökbuza. Baló Lajos 5 kr. Baló András 4 kr. Kapitán Pista 20 kr. Kászóniné 10 kr. N. Pál 20 kr. Nagy István 10 kr. Szász Pál 10 kr. Nagy József 4 kr. Keresztesi Sámuel 1 liter árpa.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhely, 1889. márcz. 12.

Br. Szentkereszt Stephanie,

elnök.

Vajna Károly,

jegyző.

Piaczi árak

Kézdi-Vásárhelytt, márczius 7-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint 5 frt 20 kr
„ (elegy)	4 frt — kr
Rozs (tisztá)	3 frt 15 kr
„ (elegy)	— frt — kr
Arpa (tisztá)	4 frt — kr
Arpa (elegy)	— frt — kr
Zab	2 frt 20 kr
Törökbuza	4 frt — kr
Kása (köles)	8 frt — kr
„ (árpa)	24 frt — kr
Borsó	8 frt — kr
Lencse	10 frt — kr
Fuszulyka	6 frt — kr
Pityóka (legszebb)	1 frt — kr
Marhahus	kilogr.-kint — frt 28 kr
Disznóhus	— frt 44 kr
Juh-hus	— frt — kr
Szalonna	— frt 70 kr
Faggyu (nyers)	— frt 18 kr

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és tőzsdén

1889. márczius 12-én.

Magyar aranyjáradék 6%	—
Magyar aranyjáradék 4%	101.50
Magy. papírjáradék 5%	94.25
Magyar vasuti kölcsön	145.75
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	99.50
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	119.—
M. keleti vasuti államkötv. III.	115.—
Magyar földterhermentesítéskötvény	104.75
M. földterhermentesit. kötv. záradékkal	105.75
Temes-bánati földterh. kötvény	105.75
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	105.75
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	105.75
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	104.—
Magyar szőlődezsma-váltási kötvény	99.75
Magyar nyeremény-sorsjegykölcsön	137.75
Tiszasszabályozási és szegedi sorsjegy	126.—
Osztárak járadék papirban	84.—
Osztárak járadék ezüstben	83.75
Osztárak járadék aranyban	111.50
1860. államsorsjegyek	141.—
Osztárak-magyar bankrészcvény	85.—
Magyar hitelbank-részcvény	308.50

Osztárak hitelintézet-részcvény	302.70
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.65
20 frankos arany	9.60
Német birodalmi márka	59.45
London (2 havi váltókért)	121.90
20 márka arany	11.88

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Sz. 610. k. i.

1889.

Hirdetmény.

Az 1884. évi XVII. t. cz, annak végrehajtásáról szóló 39266. sz. alatt leadott földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszteri rendelet, nem különben 4561—889. számú és az idézett ipartörvény 44. § a alapján felhívom a képesítéshez kötött iparos urakat, hogy ipartestület alakítása végett e hó 22-én délelőtt 8 órára a tanácsház nagytermében értekezletre megjelenni sziveskedjenek.

Fölkérem továbbá az iparos társulatok elnökeit, hogy azok is az értekezleten jelenjenek meg.

K. Vásárhelytt, 1889. márcz. 12.

Bartók Károly,

1—1

polgármester.

Sz. 395. tkkvi.

1889.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közzhirre teszi, hogy alsócsernátoni id. Timár András és neje végrehajthatónak mátsfalvi Mihály Elek és neje végrehajtást szvenedők elleni 100 frt tökekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő Márkosfalva határán fekvő, a márkosfalvi 74. sz. tjkvben 2336 $\frac{1}{2}$ hr. számú 100 frt becsértékű; a márkosfalvi 263. sz. tjkvben 559. hr. számú 200 frt, 1030. hr. sz. 120 frt, 2178. hr. sz. 5 frt, 2717. hr. számú 22 frt, 2961. hr. számú 47 frt, 2973., 2993. hr. sz. 20 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi ápril hó 24-ik napján délelőtti 9 órakor Márkosfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX-ik törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság Kézdi-Vásárhelytt, 1889. január hó 26-ik napján.

Vajna Gáspár,

kirendelt egyes bír.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt.